

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2013. október 3.*

„2005/29/EK irányelv — Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok — Hatály — A kötelező szociális biztonsági rendszerbe tartozó egészségbiztosítási pénztár által közzétett megtévesztő információk — Közjogi szerv formájában létrehozott pénztár”

A C-59/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (Németország) a Bírósághoz 2012. február 6-án érkezett, 2012. január 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts**

és

a **Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits és J.-J. Kasel (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV képviseletében C. von Gierke Rechtsanwältin,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: W. Ferrante avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviseletében M. van Beek és V. Kreuzschatz, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. július 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 22. o.) értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérdést a BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts (a továbbiakban: BKK) és a Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (a tisztességtelen verseny ellen küzdő egyesület, a továbbiakban: Wettbewerbszentrale) között, a BKK által biztosítottjai részére közzétett információk tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv (5)–(8), (11), (12) és (14) preambulumbekzdése kimondja:

„(5) A [...] szolgáltatások és termékek határon átnyúló szabad mozgása vagy a letelepedés szabadsága útjában álló [...] akadályokat meg kell szüntetni. Ezek az akadályok csak a közösségi szintű, a fogyasztóvédelem magasabb szintjét létrehozó egységes szabályokkal, továbbá az egyes jogi fogalmaknak a belső piac megfelelő működéséhez szükséges mértékű közösségi szintű tisztázásával, és a jogbiztonság követelményének betartásával szüntethetők meg.

(6) Ez az irányelv ezért közelíti a tagállamoknak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó jogszabályait, ideértve a fogyasztók gazdasági érdekeit közvetlenül sértő tisztességtelen reklámokat, amelyek ezáltal közvetett módon sértik a jogszerűen eljáró versenytársak gazdasági érdekeit is.[...]

(7) Ez az irányelv a fogyasztóknak a termékekkel kapcsolatos üzleti döntéseit közvetlenül befolyásoló kereskedelmi gyakorlatokkal foglalkozik. [...]

(8) Ez az irányelv közvetlenül védi a fogyasztó gazdasági érdekeit az üzleti vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlataitól. Ezáltal közvetetten védi a jogszerűen eljáró üzleti vállalkozásokat is az ezen irányelvet be nem tartó versenytársaiktól, így biztosítva a tisztességes versenyt az általa összehangolt területeken. [...]

[...]

(11) Az ezen irányelv révén a nemzeti rendelkezések közelítésében elért nagymértékű konvergencia megeremti a fogyasztóvédelem egységesen magas szintjét. Ez az irányelv létrehozza a fogyasztók gazdasági magatartását torzító tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok egységes, általános tilalmát. [...]

(12) A harmonizáció jelentős mértékben növeli a jogbiztonságot mind a fogyasztók, mind az üzleti vállalkozások számára. Mind a fogyasztók, mind az üzleti vállalkozások világosan meghatározott jogi koncepción alapuló, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat az EU egész területén szabályozó egységes szabályozási keretre támaszkodhatnak. [...]

[...]

(14) Kívánatos, hogy a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok fogalma magában foglalja azokat a gyakorlatokat, beleértve a megtévesztő reklámot is, amelyek a megtévesztésen keresztül megakadályozzák a fogyasztót a tájékozott és ezáltal eredményes választásban. [...]"

4 Az említett irányelv 1. cikke értelmében:

„Ennek az irányelvnek az a célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez, valamint hogy a fogyasztók gazdasági érdekeit sértő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási tagállami rendelkezések közelítése révén magas szintű fogyasztóvédelmet valósítson meg.”

5 Ugyanezen irányelv 2. cikkének a szövege a következő:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) »fogyasztó«: az a természetes személy, aki az ezen irányelv szabályozási körébe tartozó kereskedelmi gyakorlatok során kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár el;
- b) »kereskedő«: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely az ezen irányelv szabályozási körébe tartozó kereskedelmi gyakorlatok során kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, valamint aki a kereskedő nevében vagy javára jár el;
- c) »termék«: az áru vagy szolgáltatás [...];
- d) »az üzleti vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott kereskedelmi gyakorlatai« (a továbbiakban: »kereskedelmi gyakorlatok«): a kereskedő által kifejtett tevékenység, mulasztás, magatartási forma vagy megjelenítési mód, illetve kereskedelmi kommunikáció – beleértve a reklámot és a marketinget is –, amely közvetlen kapcsolatban áll valamely terméknek a fogyasztó részére történő eladásösztönzésével, értékesítésével vagy szolgáltatásával;

[...]”

6 A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak a termékhez kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott, az 5. cikkben meghatározott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni.”

7 Az említett irányelvnek „A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalma” című 5. cikkének a szövege a következő:

„1. Tilos tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat alkalmazni.

2. A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelen, amennyiben:

a) ellentétes a szakmai gondosság követelményeivel

és

- b) a termékkel kapcsolatban jelentősen torzítja vagy torzíthatja azon átlagfogyasztó gazdasági magatartását, akihez eljut vagy aki a címzettje, illetve – amennyiben a kereskedelmi gyakorlat egy bizonyos fogyasztói csoportra irányul – a csoport átlagtagjának a gazdasági magatartását.

[...]

4. Különösen tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, amely:

- a) a 6. és 7. cikkben meghatározott módon megtévesztő,

[...]”

8. Ugyanezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat, amennyiben hamis információt tartalmaz, és ezáltal valótlan, vagy bármilyen módon – ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét – félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, még akkor is, ha az információ az alábbi elemek közül egy vagy több tekintetében tényszerűen helyálló, és feltéve bármelyik esetben, hogy ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készíti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg:

[...]”

A német jog

9. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet a német belső jogba a tisztességtelen verseny elleni fellépésről szóló törvény (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl. 2004. I, 1414. o., a továbbiakban: UWG) ültette át.

10. Az UWG 2. §-ának a szövege a következő:

„(1) Ezen törvény alkalmazásában:

1. »kereskedelmi gyakorlat«: a valamely személy által a saját üzleti vállalkozása vagy valamely idegen vállalkozás javára a kereskedelmi ügylet megkötését megelőzően, annak során vagy azt követően tanúsított bármely magatartás, amely objektív kapcsolatban áll a termékek vagy szolgáltatások eladásának vagy megvételének ösztönzésével, vagy valamely termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó szerződés megkötésével vagy teljesítésével, az áruk között szerepelnek az ingatlanok is, a szolgáltatások között pedig a jogok és kötelezettségek;

[...]

6. »vállalkozó«: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenység keretében kereskedelmi ügyleteket bonyolít le, valamint aki az ilyen személy nevében vagy javára jár el;

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11. A BKK közjogi szerv formájában létrehozott, a német kötelező egészségbiztosítási rendszerbe tartozó egészségbiztosítási pénztár.

- 12 A Wettbewerbszentrale első fokon előterjesztett keresetével azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a BKK-t arra, hogy törölje internetes oldaláról a következő, 2008 decemberében közzétett információkat:
- „Amennyiben azt választja, hogy most hagyja el a BKK [...] -t, e változástól számított 18 hónapon keresztül az új [kötelező egészségbiztosítási pénztárnál] marad biztosított. Így már nem részesülhet a BKK [...] által a jövő évre kínálandó kedvező ajánlatokból, és végül előfordulhat, hogy kiegészítést kell fizetnie, ha az Ön új pénztárának rendelkezésére álló pénzeszség nem elegendő, és ezért a pénztár kiegészítő járulékot von le.”
- 13 A Wettbewerbszentrale úgy ítéli meg, hogy ezen információk megtévesztőek, és következésképpen mind a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv, mind a belső versenyjog tiltja azokat. A BKK ugyanis elmulasztotta megjelölni azt, hogy kiegészítő járulék levonása esetén a német jog a biztosítottnak különleges felmondási jogot biztosít.
- 14 Következésképpen a Wettbewerbszentrale 2008. december 17-i levelében felszólította a BKK-t az említett információk törlésére, valamint követelte, hogy utóbbi írjon alá egy kötbérikötéssel biztosított abbahagyási nyilatkozatot, és hogy térítse meg a peren kívül felmerült költségeket.
- 15 A BKK így visszavonta az internetes oldaláról a szóban forgó információkat. 2009. január 6-i levelében elismerte, hogy hamis információkat közölt, és kötelezettséget vállalt arra, hogy a kifogásolt nyilatkozatokkal nem fogja a jövőben a szolgáltatásait ösztönözni. A BKK ugyanakkor megjelölte, hogy a kért kötbérikötéssel biztosított nyilatkozat megtételére és a Wettbewerbszentrale számára történő átadására, valamint a peren kívül felmerült költségek átvállalására nem hajlandó.
- 16 A BKK szerint sem az UWG, sem pedig a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv rendelkezései nem alkalmazhatók az alapügyben. Ezen irányelv 2. cikkének d) pontjából ugyanis az következik, hogy az irányelv csak az ugyanezen irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett „kereskedő” „kereskedelmi gyakorlat[aira]” alkalmazandó, és az UWG 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 6. pontja lényegében a fent említett irányelv említett rendelkezéseivel megegyező szöveget tartalmaz. Márpedig e kritériumok a jelen ügyben nem teljesülnek, mivel a BKK közjogi szervként nem törekszik nyereségszerzésre.
- 17 Az elsőfokú bíróság a BKK-t kényszerítő bírság kiszabásának terhe mellett tevékenységei keretében a reklám és verseny céljából közzétett szóban forgó információk törlésére és a Wettbewerbszentrale részére 208,65 euró és kamatai megfizetésére kötelezte.
- 18 A BKK által az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezést elutasították. A fellebbviteli bíróság által engedélyezett felülvizsgálati kérelmével a BKK azt kéri, hogy a Wettbewerbszentrale által előterjesztett keresetet utasítsák el.
- 19 A Bundesgerichtshof úgy ítéli meg, hogy a BKK által közzétett rekláminformációk a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv értelmében vett megtévesztő gyakorlatnak minősülnek, és úgy véli, hogy azt az UWG megsértéseként tiltani kell.
- 20 Az ilyen jogsértést azonban csak akkor lehet megállapítani, ha a szóban forgó gyakorlat az említett irányelv – amelyen az UWG alapul – előírásai tekintetében értékelhető.
- 21 Márpedig nem állapítható meg bizonyossággal, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet akként kell értelmezni, hogy az olyan szereplő, mint a BKK – amely közjogi szervként kötelező egészségbiztosítási feladatokat végez – a kifogásolt információk közzétételével „üzleti vállalkozásként” járt el. Ki lehet ugyanis jelenteni, hogy az ilyen szerv nem folytat gazdasági tevékenységet, hanem kizárólag szociális célt követ.

- 22 E körülményekre tekintettel a Bundesgerichtshof úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló] irányelv 2. cikkének d) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdését, hogy kereskedő által végzett (valamely üzleti vállalkozás fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatának tekintendő) tevékenységnek minősül az is, ha valamely kötelező egészségbiztosítási pénztár a biztosítottjaival (megtévesztő) információkat közöl azon hátrányokról, amelyek a biztosítottjait a kötelező egészségbiztosítási pénztár váltása esetében érhetik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 23 Előjáróban meg kell állapítani, hogy az iratokból kitűnik, hogy a Bundesgerichtshof úgy véli, hogy az alapeljárás tárgyát képező információkat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett megtévesztő gyakorlatnak kell minősíteni, és ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének, valamint az UWG-nek megfelelően szándékában áll azok megtiltása.
- 24 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal azt kívánja megtudni, hogy az ilyen információk közlője – a jelen esetben a BKK – az említett irányelv személyi hatálya alá tartozik-e, akkor is, ha az olyan közérdekű feladattal megbízott közjogi szerv, mint amilyen valamely kötelező egészségbiztosítási rendszer igazgatása.
- 25 Annak eldöntéséhez, hogy az olyan nemzeti szervet, mint a BKK – amely közjogi jogállással rendelkezik és a kötelező egészségbiztosítási rendszer igazgatása a feladata – a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv értelmében vett „üzleti vállalkozás[nak]” kell-e tekinteni, és hogy ebben a minőségében az utóbbi által meghatározott előírások hatálya alá tartozik-e abban az esetben, amikor – ahogy a jelen esetben is – biztosítottjai részére megtévesztő információkat szolgáltat, e tekintetben egyszerre emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve a rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját (lásd többek között a C-287/98. sz. Linster-ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-6917. o.] 43. pontját, a C-40/01. sz. Ansul-ügyben 2003. március 11-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-2439. o.] 26. pontját, valamint a C-271/10. sz. VEWA-ügyben 2011. június 30-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-5815. o.] 25. pontját).
- 26 Következésképpen a kérdéses szerv nemzeti jog szerinti minősítése, jogállása, valamint különleges jellemzői nem relevánsak a Bíróságnak az említett irányelv értelmezéséhez, valamint ahhoz, hogy válaszoljon a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre.
- 27 Az ilyen válasz adásához meg kell állapítani, hogy mivel a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv a „fogyasztó” fogalmát különbözőképpen használja, a termékhez kapcsolódó kereskedelmi ügylet másik felét az „üzleti vállalkozás” vagy a „kereskedő” kifejezésekkel jelöli.
- 28 Ennek megfelelően az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelvet „az üzleti vállalkozásoknak a[z] [...] ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott [...] tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni”.
- 29 Ugyanezen irányelv 2. cikkének d) pontja a következőképpen határozza meg „az üzleti vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott kereskedelmi gyakorlat[át]”: „a kereskedő által kifejtett tevékenység, mulasztás, magatartási forma vagy megjelenítési mód, illetve kereskedelmi kommunikáció – beleértve a

reklámot és a marketinget is –, amely közvetlen kapcsolatban áll valamely terméknek a fogyasztó részére történő eladásösztönzésével, értékesítésével vagy szolgáltatásával”. Ugyanezen cikk c) pontja határozza meg a „termék” fogalmát, amely az árukat és szolgáltatásokat foglalja magában, másfelől nem zár ki semmilyen üzletágot.

- 30 Az említett 2. cikk b) pontja a következőképpen határozza meg a „kereskedő” fogalmát: „az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely [ugyanen] irányelv szabályozási körébe tartozó kereskedelmi gyakorlatok során kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, valamint aki a kereskedő nevében vagy javára jár el”.
- 31 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv alkalmazásában az „üzleti vállalkozás” és a „kereskedő” fogalmának értelme és terjedelme azonos. Végezetül ez utóbbi kifejezést használják a leggyakrabban ezen irányelv rendelkezései.
- 32 E tekintetben a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv 2. cikke b) pontjának szerkesztéséből egyből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó a „kereskedő” fogalmának rendkívül széles értelmet adott, amely valamennyi „természetes vagy jogi személy[t]” magába foglal, amennyiben díjazással járó tevékenységet végeznek, és nem zárja ki a hatálya alól sem a közérdekű feladattal megbízott jogalanyokat, sem pedig a közjogi jogállással rendelkezőket.
- 33 Ezen túlmenően – tekintettel az említett irányelv 2. cikkének a) és b) pontjában foglalt meghatározások szövegére – a „kereskedő” irányelv által meghatározott fogalmának értelmét és hatályát a „fogyasztó” ezzel kapcsolatos, azonban ellentétes fogalmára tekintettel kell meghatározni, amely utóbbi a kereskedelmi vagy szakmai tevékenységében nem érintett valamennyi magánszemélyt jelöli (lásd analógia útján a C-89/91. sz. Shearson Lehman Hutton ügyben 1993. január 19-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-139. o.] 22. pontját).
- 34 Márpedig a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvnek többek között az 1. cikkéből, valamint a (23) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy célja a fogyasztóvédelem közös magasabb szintjének biztosítása, teljes mértékben harmonizálva a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó szabályokat, a kereskedőknek a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen reklámjait is beleértve, amelyek sértik a fogyasztók gazdasági érdekeit (lásd ebben az értelemben a C-540/08. sz., Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag ügyben 2010. november 9-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-10909. o.] 27. pontját).
- 35 A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv által követett ezen cél – nevezetesen a fogyasztók számára teljes mértékű védelem biztosítása az ilyen jellegű gyakorlatokkal szemben – azon a körülményen alapszik, hogy a fogyasztó a kereskedőhöz képest hátrányos helyzetben van, mivel szerződéses partnerével szemben gazdaságilag gyengébb és jogilag kevésbé jártas (lásd analógia útján a fent hivatkozott Shearson Lehman Hutton ügyben hozott ítélet 18. pontját).
- 36 A Bíróság már korábban is megállapította, hogy az említett irányelv rendelkezéseinek értelmezése céljából a fogyasztó fogalma alapvető jelentőséggel bír, és hogy ezen irányelv rendelkezéseit lényegében az átlagfogyasztó – mint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok címzettje és áldozata – szemszögéből kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben a C-122/10. sz. Ving Sverige ügyben 2011. május 12-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-3903. o.] 22. és 23. pontját, valamint a C-435/11. sz. CHS Tour Services ügyben 2013. szeptember 19-én hozott ítélet 43. pontját).
- 37 Márpedig az olyan helyzetben, mint az alapügyben szóban forgó, a BKK biztosítottjait, akiket nyilvánvalóan a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv értelmében vett fogyasztóknak kell tekinteni, az e szerv által közzétett megtevesztő információk – amint erről ugyanezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése rendelkezik – félrevezethetik azáltal, hogy megakadályozzák őket a tájékozott választásban (lásd ezen irányelv (14) preambulumbekzdését), és

arra készítetik őket, hogy olyan döntést hozzanak, amelyet ilyen információk hiányában nem hoztak volna meg. Ilyen összefüggésben a szóban forgó szerv köz- vagy magánjellege, valamint feladatának sajátos volta nem releváns.

- 38 A fentiekre tekintettel az olyan szervet, mint a BKK, az említett irányelv értelmében vett „kereskedő[i]” minőséggel rendelkezőként kell elismerni.
- 39 A fenti értelmezés ugyanis az egyetlen, amely jellegénél fogva biztosítja a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv teljes körű érvényesülését, garantálva azt, hogy – a fogyasztóvédelem magasabb szintje követelményének megfelelően – a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok ellen hatékonyan lehessen küzdeni.
- 40 Az ilyen értelmezés szintén összhangban áll az ugyanezen irányelvnek – tárgyi hatályát tekintve – már elismert rendkívül széles hatályával (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag ügyben hozott ítélet 21. pontját).
- 41 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet akként kell értelmezni, hogy annak személyi hatálya alá tartozik az olyan közérdekű feladattal megbízott közjogi szerv, mint amilyen feladat valamely kötelező egészségbiztosítási rendszer igazgatása.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) akként kell értelmezni, hogy annak személyi hatálya alá tartozik az olyan közérdekű feladattal megbízott közjogi szerv, mint amilyen feladat valamely kötelező egészségbiztosítási rendszer igazgatása.

Aláírások